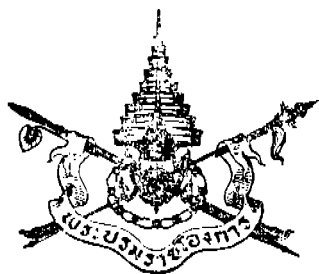

๒๒๐

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

พระราชบัญญัติ
ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า

พ.ศ. ๒๔๘๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๘

เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันโรค
พิษสุนัขบ้า

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๔๘๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และเมื่อจะให้ใช้
บังคับในเขตเทศบาล เขตสุขาภิบาล หรือท้องถิ่นอื่นใดให้
ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็น
เทศบาลแล้ว หมายความว่า คณะเทศมนตรี ในท้องถิ่นที่ได้
ยกฐานะเป็นสุขาภิบาลแล้ว หมายความว่า คณะกรรมการสุขา
ภิบาล ส่วนในท้องถิ่นที่ยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลหรือ
สุขาภิบาล หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอ
ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดได้มอบให้ทำหน้าที่แทน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงาน
ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราช
บัญญัตินี้

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๘

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๔ ผู้ใดเลี้ยงสุนัขไว้ในครอบครอง ให้นำสุนัขนั้นไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามเวลาและสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขจะได้กำหนดให้ ในการนี้เจ้าพนักงานสาธารณสุขจะเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ เพื่อฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าให้ก็ได้ และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานตามสมควร

การกำหนดเวลาและสถานที่ให้นำสุนัขไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าตามความในวรรคก่อน ให้กระทำเป็นการประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นปีใดไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ สำนักงานเทศบาล สำนักงานสุขาภิบาล และในที่เปิดเผย ณ ตำบลที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขจะดำเนินการล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

มาตรา ๕ เมื่อสุนัขตัวใดปรากฏอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแจ้งความต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุข

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

สุขแห่งท้องถิ่นที่ตนมีภูมิลำเนาภายในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมง นับ
แต่เวลาเริ่มปรากฏอาการของโรคพิษสุนัขบ้า

มาตรา ๖ เมื่อปรากฏว่ามีหรือสงสัยว่ามีสุนัขที่เป็นโรค
พิษสุนัขบ้าอยู่ในอาคาร หรือสถานที่ใด ให้เจ้าพนักงาน
สาธารณสุขมีอำนาจเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่นั้นเพื่อตรวจ
สุนัขนั้นได้ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก

มาตรา ๗ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจจับเพื่อกัก
กันหรือทำลายสุนัขที่เป็นหรือสงสัยว่าเป็นโรคพิษสุนัขบ้า

มาตรา ๘ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจจับหรือ
ทำลายสุนัขที่ไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือที่ไม่มี
เครื่องหมาย หรือใบสำคัญแสดงว่าได้รับการฉีดวัคซีนตาม
กำหนดแล้ว

มาตรา ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔ หรือมาตรา ๕ มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกเทศบัญญัติ
หรือข้อบังคับแล้วแต่กรณี ในเรื่องต่อไปนี้

๑. วางระเบียบการออกไปสำคัญรับรองการฉีดวัคซีน

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

๒. กำหนดเครื่องหมายประจำตัวสุนัขที่ได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว

๓. วางระเบียบการจัดสุนัขที่ไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครอง

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ;— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ด้วยขณะนี้ปรากฏว่าจำนวนสุนัขได้ทวีมากขึ้น และเคยพบพวักัดสุนัขจรไปมาอยู่เนื่อง ๆ และมีผู้ถูกสุนัขกัดไปรับการฉีดวัคซีนมากกว่าปกติ โรคพิษสุนัขบ้าเป็นโรคที่ร้ายแรงอย่างยิ่ง หากไม่ได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันทันที ผู้ถูกสุนัขกัด อาจเป็นโรคพิษสุนัขบ้า และตายด้วยอาการทรมานโดยไม่ทันทางรักษาให้หายได้ การป้องกันโรคนี้จึงต้องมุ่งไปในการกำจัดคนเหตุ ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า